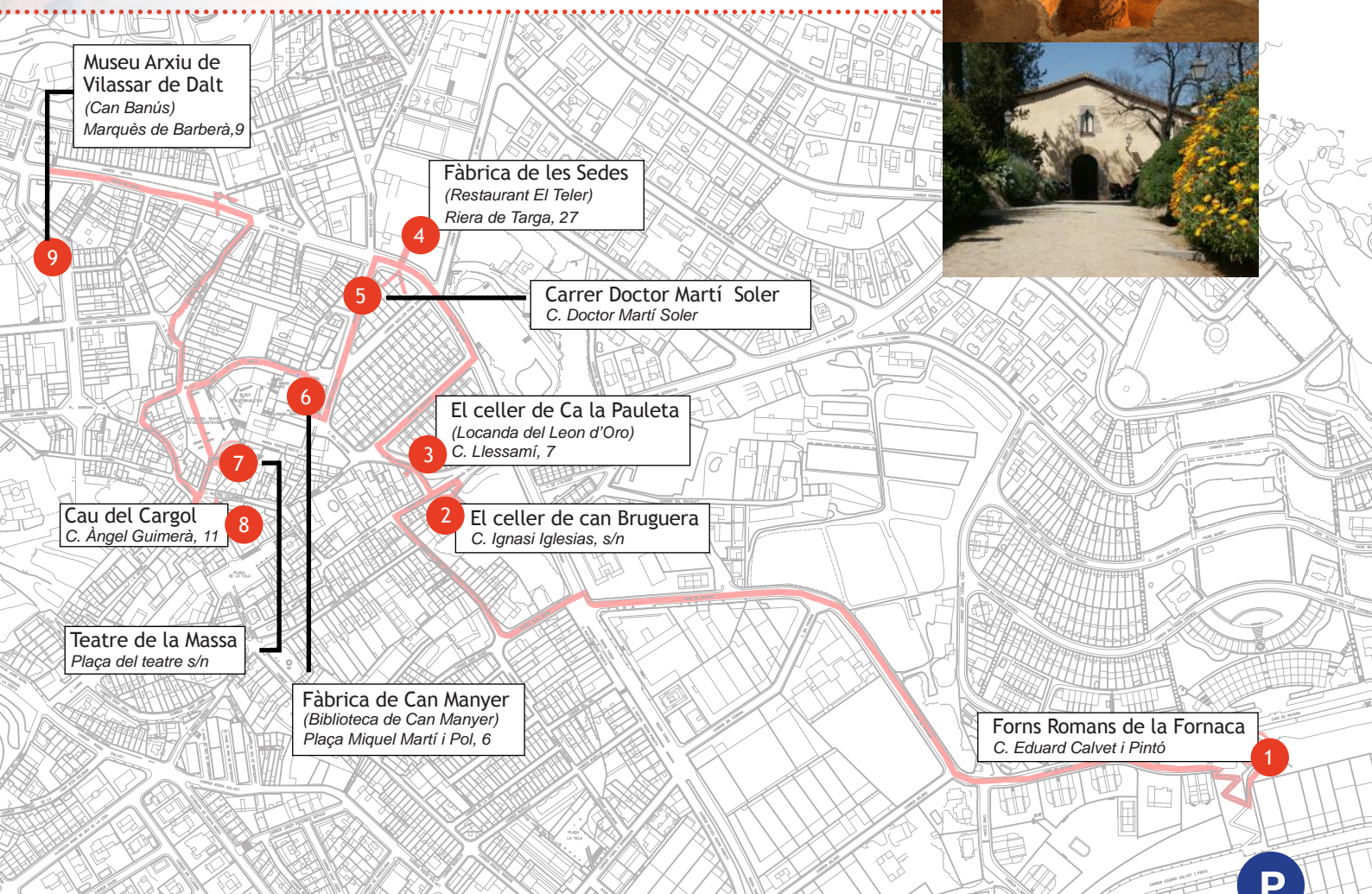

DESCOBREIX VILASSAR

LA RUTA

El patrimoni arquitectònic de Vilassar de Dalt és un mosaic gran i variat que podràs descobrir a través de la ruta que et proposem.

DIUMENGE DE 10 A 14 I DE 17 A 20 H

1. Forns romans de la Fornaca

C. *Eduard Calvet i Pintó, s/n – Passeig de la Fornaca*
Segle I dC; Antoni Gironès, 2003-2004

El jaciment arqueològic de la Fornaca presenta tres forns industrials romans del s. I dC que encara conserven la cambra de combustió. Hi trobem una protecció per garantir la conservació del jaciment ja que es tracta de tres forns excavats a l'argila. El projecte arquitectònic manté les restes en un espai soterrat, provocant una entrada de llum natural en l'espai zenital i una façana que s'integra en l'espai reproduint un estrat arqueològic en pedra seca.

2. El celler de can Bruguera

C. *Ignasi Iglesias, s/n – Pàrquing de La Quintana*
Segles XVII-XVIII

El celler ocupa la planta baixa de la casa de can Bruguera, casa de senyors reformada a finals del s. XIX i que ocupa l'antic emplaçament dels terrenys del mas Dilmer, documentat ja al s. XIV. El celler té dos grans àmbits: un espai d'entrada amb diferents elements relacionats amb l'elaboració del vi i un espai lateral on reposen una vintena de grans botes de roure. El celler està conformat per diferents espais amb volta catalana de maó i arcs a plec de llibre.

3. El celler de Ca la Pauleta Serra (Horari de 10 a 17h) (Locanda del Leon d'Oro)

C. *Llessamí, 7*
Segle XVI-XVII

El celler de Ca la Pauleta Serra és una demostració de les voltes més primitives amb maó col·locat al sardinell, antic espai utilitzat per l'emmagatzematge de vi i actualment ocupat pel restaurant Locanda del Leon d'Oro.

4. Fàbrica de Les Sedes (Restaurant El Teler)

Riera de Targa, 27
Segle XIX

La fàbrica de Les Sedes va ser fundada el 1854 per Mateu Serra i Tauran, i va esdevenir el primer vapor de Vilassar. Arquitectònicament cal destacar-ne els revoltons de volta catalana amb embigat de fusta. L'espai restaurat de la fàbrica està ocupat pel restaurant El Teler.

5. Carrer Doctor Martí Soler

C. *del Doctor Martí Soler*
Segle XIX

Vilassar de Dalt en època contemporània deu el seu desenvolupament a la creixent indústria tèxtil que va esclatar al s. XIX i principis del XX. Conjuntament amb les fàbriques o xemeneies, caldria parlar de les típiques cases de cós i de la configuració dels carrers amb aquest tipus d'habitatges. El carrer Doctor Martí Soler és un exemple, vinculat a la fàbrica de can Paronet, així com els carrers propers de Santa Engràcia o Artail.

6. Fàbrica de can Manyer (Biblioteca can Manyer)

Plaça *Miquel Martí i Pol, 6*
Nau antiga atribuïda a la patent *Guastavino (1881); Dilmé i Fabré, 2010-2014*

Construcció industrial formada per dues naus rectangulars a dues alçades i coberta a dues vessants que conformen un pati central. Adossada a la nau de la dreta destinada a Biblioteca pública trobem la casa del vapor, edifici d'una sola planta destinat a ubicar-hi la màquina de vapor. Inicià les seves activitats el 1881 i hi ha diversos factors que porten a concloure que la nau antiga de la fàbrica seria obra de l'arquitecte Rafael Guastavino. La nau de la dreta hi destaca el paviment hidràulic del pis superior de la biblioteca, així com l'estructura de voltes sobre pilars de fosa de tota l'estructura de la planta baixa.

7. Teatre de la Massa (Horari de 10 a 12 i de 17 a 20h)

Plaça *del Teatre, s/n*
Autor: *Rafael Guastavino i Moreno (1881); Solà Morales, Dilmé i Fabré, 2002*

Guastavino va dissenyar una sala circular coberta amb una cúpula de 17 metres de diàmetre i rebaixada amb una fletxa de 3 metres, amb un llanterna central coronada amb un cupulí de 4 metres de diàmetre que il·lumina tot l'espai. La novetat està en el sistema constructiu d'aquesta cúpula: una doble capa de maons plans lligats per ciment importat que té un gruix d'entre 5 i 7 centímetres, reforçada per 18 meridians i 5 paral·leles -comptades les extremes- de maó de pla. La sala es compon de dues parts: al centre i sota la cúpula hi ha la platea, mentre la cúpula descansa sobre una zona perimetral de voltes de canó que emmarquen les llotges amb columnes. Les divuit parts que dibuixen els meridians de la cúpula es projecten sobre la zona perimetral: tres corresponen a l'escenari, una part a cada banda de l'escenari corresponia a l'accés a les llotges i les tretze restants cobreixen simètricament les llotges del primer pis, que corresponien als dotze socis fundadors i a la junta de l'entitat. Aquest teatre és l'última obra de Rafael Gustavino a Catalunya abans d'esdevenir un dels referents més destacats de l'arquitectura dels segles XIX i principis del XX als Estats Units d'Amèrica.

8. Cau del Cargol (Can Puig) (Horari de 10 a 14h)

C. *Àngel Guimerà, 11*
Segle XVIII

Vestíbul i distribuïdor característic de casa pairal de Vilassar. Aquest vestíbul dona accés a diferents dependències com la cuina, rebost, habitacions i accés als pisos superiors de can Puig. A través del pati comunitari s'accedeix a la col·lecció malacològica del Cau del Cargol on es pot visitar una selecció de conques de mol·luscs escollides entre les 16.000 espècies de que consta la col·lecció.

9. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt (Can Banús)

C. *Marquès de Barberà, 9*
Segles XIV-XIX

Està situat en una masia del nucli urbà de Vilassar de Dalt documentada el segle XIV com a mas Canal, com a mas Serra els segles XV i XVI i com a can Banús des del segle XVII. Conserva dos bonics finestrals gòtics i la porta principal amb arc de plec de llibre. L'any 1886 l'era del mas es van transformar en un jardí romàntic que encara es conserva. El Museu Arxiu de Vilassar acull la col·lecció arqueològica local i realitza diferents exposicions temporals durant l'any.

EXPOSICIÓ

Catifes de ciment, el món de la rajola hidràulica

A la Biblioteca de can Manyer (Plaça *Miquel Martí i Pol, 6*)

Dins l'ampli registre d'arts aplicades a l'arquitectura al llarg del Modernisme, la rajola hidràulica és un dels menys coneguts. Probablement pel fet de ser un tipus d'objecte pensat per ser trepitjat, amb les connotacions negatives que aquest acte porta aparellat, aquest tipus de decoració ha estat menysvalorada i encara avui se'n negligeix la seva conservació o salvaguarda quan es restaura un edifici antic. Malgrat tot, la seva presència atorga als espais una solució duradora, resistent, higiènica i de gran bellesa. Actualment la rajola hidràulica viu un renaixement de la mà de nous dissenyadors i arquitectes que segueixen creient en les seves possibilitats constructives i ornamentals. Exposició produïda per la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Sitges.